Комунікат

ПРЕЗИДІЇ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

В днях від 12. до 19. листопада 1967 року відбувся в Ню Йорку, ЗДА, перший Світовий Конґрес Вільних Українців. З нагоди Конґресу були відслужені в неділю, 12 листопада, Архиєрейські Св. Літургії в Українській Католицькій і Православній Церквах у Ню Йорку, з участю Митрополитів, Владик і численного Духовенства, як теж Богослужби в Українських Протестантських Церквах. В рамках СКВУ відбулися в днях від 12. до 15. листопада Світові Конференції окремих ділянок українського збірного життя у вільному світі, а саме:

1. Світовий Конґрес Українського Студентства
2. Світова Виховно-Освітня Сесія
3. Світовий Конґрес Української Вільної Науки
4. Конференція Українських Бібліотекарів Америки й Канади
5. Світова Сесія Українського Жіноцтва
6. Світова Конференція Членів Організацій Українського Визвольного Фронту
7. Студійна Конференція ОДВУ і Братніх Організацій з інших країн
8. Світова Конференція Українських Журналістів
9. Конференція Українського Вояцтва.

Крім цього відбулися конференції Асоціяції Українських Культурних Діячів, Українських Інженерів, Українських Католицьких Мирян, Українських Кооператорів, Українського Євангельського Обєднання та конференція в справі Суспільної Опіки.

Усі Зїзди і Конференції схвалили ряд постанов і резолюцій та передали їх Резолюційній Комісії СКВУ для включення в загальні резолюції Світового Конґресу Вільних Українців.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

У днях від 16. до 19. листопада 1967 р. відбулись Сесії Світового Конґресу Вільних Українців із звітами Програмової і Організаційної Комісій Підготовного Комітету ПАУК та Конґресових Комісій, як теж доповідями, що їх виголосили ред. Іван Сирник (Канада), д-р Лев Добрянський (ЗДА), д-р Григорій Васькович (Европа) і проф. д-р Юрій Бойко (Европа).

diasporiana.org.ua

У висліді Сесій Конґресу схвалено постанову про створення постійної установи Світового Конґресу Вільних Українців та вибрано Секретаріят і Контрольну Комісію СКВУ в такому складі:

Секретаріят:

1. о. д-р Василь Кушнір (Канада) — Президент
2. Йосип Лисогір (ЗДА) — 1-ий Заступник Президента
3. Мгр. Антін Мельник (Европа) — 2-ий Заступник Президента
4. Д-р Василь Іваницький (Аргентина) — 3-ий Заступник Президента
5. Степан Плахтин (Бразилія) — 4-ий Заступник Президента
6. Інж. Мирослав Болюх (Австралія і Нова Зеляндія) — 5-ий Заступник Президента
7. Микола Плавюк (Канада) — Генеральний Секретар
8. Ігнат Білинський (ЗДА) — 1-ий Заступник Ген. Секретаря
9. Д-р Святомир Фостун (Европа) — 2-ий Заступник Ген. Секретаря
10. Мгр. Іван Іванчук (Канада) — Скарбник
11. Д-р Богдан Гнатюк (ЗДА) — 1-ий Заступник Скарбника
12. Мгр. Омелян Коваль (Европа) — 2-ий Заступник Скарбника
13. Іван Сирник (Канада) — Член Президії
14. Д-р Матвій Стахів (ЗДА) — 1-ий Заступник Члена Президії
15. о. Протопресвітер Іван Бачинський (Европа) — 2-ий Заступник Члена Президії
16. ВПреосв. Митрополит Кир Максим Германюк (Українська Католицька церква) — Член Секретаріяту
17. ВПреосв. Архиепископ Мстислав (Українська Православна Церква) — Член Секретаріяту
18. Пастор Іван Яцентій (Українське Євангельське Обєднання Америки) — Член Секретаріяту
19. Олена Залізняк (СФУЖО) — Член Секретаріяту

Контрольна Комісія:

1. Юліян Ревай (ЗДА) — Голова
2. Д-р Михайло Марунчак (Канада) — Член
3. Д-р Микола Іванович (Европа) — Член
4. Інж. Венедикт Васюк (Венесуеля) — Член
5. Проф. Мирослав Шегедин (Австралія і Нова Зеляндія) — Член

*

Каденція Секретаріяту СКВУ триває 6 років, при чому Президія Секретаріяту в складі: Президент, Генеральний Секретар, Скарбник і Член Президії, — діє ротаційно щодва роки в Канаді, ЗДА і Европі, у зміненому складі.

Склад Президії Секретаріяту СКВУ в 1-ій каденції, в роках 1968—1969, з осідком у Канаді, є такий:

о. д-р Василь Кушнір	— Президент
Микола Плавюк	— Генеральний Секретар
Мгр. Іван Іванчук	— Скарбник
Ред. Іван Сирник	— Член Президії, з функцією заст. Президента

В другій каденції, в роках 1970—1971, Президія діятиме у ЗДА, в такому складі:

Йосиф Лисогір	— Президент
Ігнат Білинський	— Генеральний Секретар
Д-р Богдан Гнатюк	— Скарбник
Д-р Матвій Стахів	— Член Президії

Склад Президії в третій каденції, в роках 1972—1973, з осідком в Европі, буде такий:

Мгр. Антін Мельник	— Президент
Д-р Святомир Фостун	— Генеральний Секретар
Мгр. Омелян Коваль	— Скарбник
о. Протопресвітер Іван Бачинський	— Член Президії

При ротаційній зміні складу Президії, члени Президії з попередньої каденції стають заступниками діючих членів Президії. Усі інші члени Секретаріяту, як теж члени Контрольної Комісії задержують свої пости впродовж 6-ти років.

* * *

Конґрес схвалив узгіднені програмові матеріяли, а саме:

а) Перший Маніфест до українського народу в Україні і поза її межами в СССР та в країнах московського бльоку

б) Звернення до українців поза Україною сущих

в) Меморандум до Генерального Секретаря ОН

та ряд резолюцій і постанов.

Маніфестація за Волю України

В рамках Світового Конґресу Вільних Українців відбулась в суботу, 18 листопада, в Медисон Сквер Ґарден у Ню Йорку, Велика Маніфестація за Волю України з участю понад 12.000 осіб, з масовою участю молоді та з представниками американського, канадійського й українського світу, а теж інших національних груп, у висліді якої схвалено резолюції із засудом та протестом проти поневолення Москвою України та закликом до Обєднаних Націй створити окрему комісію для проведення слідства в справі масових арештів діячів української культури в УССР, заборони існування й дії українських Церков, масового винищування молоді України і запроторювання борців за права народу й людини в концтабори.

На Маніфестації промовляли: д-р Вилієм Крук — представник уряду ЗДА, який передав привітання від Президента Линдона Джансона, Дост. Михайло Стар, провідник опозиції в парляменті Канади, від Української Національної Ради — Президент Микола Лівицький, Голова ЗЧ ОУН — проф. Степан Ленкавський, Голова ОУН — ред. Олег Штуль-Жданович та від Гетьманського Руху — проф. Микола Гадзінський.

Демонстрації

Великий відгомін в американській пресі знайшли влаштовані в рамках СКВУ демонстрації під будинком Обєднаних Націй, 17 листопада, та під будинком совєтської Місії до ОН, 18 листопада, в яких взяли участь тисячі учасників СКВУ та місцевого громадянства, зокрема молоді. Світового розголосу надала теж СКВУ поміщена двічі в щоденнику „Ню Йорк Таймс" платна сторінка з вирахуванням злочинів Москви проти українського народу та зясуванням імперіялістичної і колоніяльної політики Москви в Україні.

* * *

З нагоди Світового Конґресу Вільнних Українців українські католицькі і православні Владики та Провідники українських Євангеликів і Баптистів, присутні на Конґресі, проголосили спільне Звернення Українських Духовних Провідників до українського народу на рідних землях та по всьому світі розсіяних. Це, історичного значення, Звернення, було одним з великих досягнень Конґресу.

Урочисте закриття Першого Світового Конґресу Вільних Українців відбулося в неділю, 19 листопада, на величавому Бенкеті в готелі Ню Йорк Гілтон, під час якого промовляв бувший премієр міністер Канади Дост. Джан Дж. Діфенбейкер, якому Український Конґресовий Комітет Америки надав Шевченківську Грамоту Волі.

В Конґресі взяли участь 1,003 делеґати з таких країн:

Зєдинені Держави Америки	695	делеґатів
Канада	224	,,
Арґентина	21	,,
Англія	15	,,
Німеччина	12	,,
Франція	8	,,
Австралія і Нова Зеляндія	6	,,
Бразилія	6	,,
Венесуеля	4	,,
Бельгія	4	,,
Австрія	2	,,
Голляндія	1	,,
Італія	1	,,
Люксембурґ	1	,,

Парагвай	1	„
Чіле	1	„
Швайцарія	1	„

В сесіях Конґресу взяли участь понад 1.500 гостей, дипломатичні представники ряду країн нашого поселення, Владики та Провідники українських Церков, представники інших національних груп, репрезентанти українського політичного світу, генерали і старшини українських Армій, представники української преси й інші.

В рамках СКВУ працювали такі Конґресові Комісії:

1. Номінаційна
2. Верифікаційна
3. Статутова
4. Резолюційна
5. Пресово-інформаційна та публічних звязків
6. Фінансова
7. Економічних справ
8. Суспільної опіки

До Президії Світового Конґресу Вільних Українців входили:

Голова:

о. д-р Василь Кушнір (Канада)

Екзекутивний Заступник Голови:

Йосиф Лисогір (ЗДА)

Секретарі:

Ігнат Білинський (ЗДА)
Микола Плавюк (Канада)
Святомир Фостун (Англія)

Заступники Голови:

Лев Добрянський (ЗДА)
Мирон Болюх (Австралія і Нова Зеляндія)
Мирослав Шеґедин (Австралія і Нова Зеляндія)
Юліян Костюк (Австрія)
Василь Іваницький (Аргентина)
о. Іван Бачинський (Бельгія)
Степан Плахтин (Бразилія)
Микола Гец (Бразилія)
Роберт Лісовський (Англія)
Вячеслав Коханівський (Англія)
Венедикт Васюк (Венесуеля)

Омелян Кушпета (Голляндія)
Антін Мельник (Німеччина)
Володимир Лазовінський (Франція)
Олена Залізняк (СФУЖО)
Роман Смаль-Стоцький (НТШ)
Ярослав Рудницький (УВАН)
Омелян Коваль (СУМ)
Ярослав Гайвас (ІСНО)
Богдан Футей (ЦЕСУС)
Юрій Ференцевич (Пласт)
Юрій Криволап (ОДУМ)
Валентин Коваль (СВУ)
Володимир Янів (УХР)

В складі Почесної Президії СКВУ були:

Українські католицькі Владики:

ВПреосв. Митрополит Максим Германюк (Канада)
ВПреосв. Митрополит Амврозій Сенишин, ЧСВВ (ЗДА)
Преосв. Кир Ніль Саварин (Канада)
Преосв. Кир Ісидор Борецький (Канада)
Преосв. Кир Андрей Роборецький (Канада)
Преосв. Кир Йосиф Шмондюк (ЗДА)
Преосв. Кир Ярослав Ґабро (ЗДА)
Впрп. о. прелат Климентій Прийма, заступав Кир Йосифа Мартинця з Бразилії
Впрп. о. д-р Іриней Назарко, ЧСВВ, заступав Всесвітлішого о. Протоархимандрита Чину Св. Василія Великого, д-ра Атанасія Великого з Европи.

Українські православні Владики:

Блаженніший Митрополит Іоан (ЗДА)
ВПреосв. Архиєпископ Михаїл (Канада)
ВПреосв. Архиєпископ Мстислав (ЗДА)
Преосв. Єпископ Андрей (ЗДА)
Преосв. Єпископ Андрей (Канада)
Преосв. Єпископ Олександер (ЗДА)
Впр. о. Протопресвітер Іван Бачинський (Бельгія), заступав Блаженнішого Митрополита Ніканора з Европи

Провідники українських протестантських Церков:

Пастор Іван Яцентій (ЗДА)
Пастор д-р Лев Жабко-Потапович (ЗДА)

На Світовий Конгрес Вільних Українців наспіли численні привіти від українських Церковних Достойників, представників американських урядових і політичних кіл, репрезентантів різних національних груп, як теж від українських політичних середовищ та громадських Установ і Організацій в країнах вільного світу.

ПРЕЗИДІЯ СКВУ

Готель Ню Йорк Гілтон у Ню Йорку, в салях якого відбувся в днях від 16 до 19 листопада 1967 р. перший Світовий Конґрес Вільних Українців.

ЗВЕРНЕННЯ ДУХОВНИХ ПРОВІДНИКІВ

УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ДО БРАТІВ І СЕСТЕР У ПОНЕВОЛЕНІЙ УКРАЇНІ ТА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПЕРЕБУВАЮЧИХ, З НАГОДИ І. СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Ми, Духовні Провідники української збірноти у вільному світі — Єпископи українських Православної й Католицької Церков та Провідники українських Євангеликів і Баптистів, — учасники І-го Світового Конґресу Вільних Українців, що саме тепер відбувається в м. Ню Йорку, обєднані любовю у Христі і журбою за долю нашого побожного Українського Народу — керуємо оце наше слово до наших Братів і Сестер на поневоленій Батьківщині-Україні та по всьому світі розсіяних.

Дорогі Брати і Сестри!

Найперше, від щирого й люблячого Вас нашого серця вітаємо Вас — наших улюблених Братів і Сестер, на Рідних Землях сущих та запевняємо Вас, що нам відомі Ваші відважні змагання й тяжкі терпіння в обороні Церкви Христової й нашого Українського Народу. Ми безмежно щасливі, маючи змогу ствердити Вашу постійну відданість Христу Спасителю і нашому народові. У своїх щоденних молитвах ми постійно просимо Всевишнього, щоб Він Всесильний зміцнив і помножив Ваші сили та сподобив Вас на Батьківщині сущих і всіх нас по світі розсіяних якнайскоріше зустріти радісний день повної релігійної й національної волі на всіх землях України.

Одночасно звертаємось і до Вас, Брати і Сестри, в країнах вільного світу перебуваючих, та сердечно просимо — постійно зміцнювати Вашу віру в Христа і Його Св. Церкву та йти за Христовими заповітами, як у Вашому родинному житті, так і в житті громадському та політичному. Зокрема Вас просимо постійно памятати про наш найвищий поза Батьківщиною обовязок: — всіма доступними нам засобами збагачувати наші українські духовні скарбниці — Церкву Христову та існуючі у вільному світі наші наукові, культурні й харетативні установи, дані нам Божим Провидінням для збереження духовних скарбів і стародавніх традицій нашого побожного народу. Крім того ніколи не

забуваймо, що там, на нашій далекій і дорогій Батьківщині всі дорогоцінні скарби релігійної й національної культури нашого народу постійно руйнуються, а найбільший, дарований Богом наш скарб — прекрасну мову українську зневажається. Бережімо ж і помножуймо скарби нашої душі у вільному світі!

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і Отця і спільність Святого Духа нехай перебуває з усіма нами!

Дано в Ню Йорку, листопада 19 дня, Року Божого 1967-го.
Підписали:

БЛАЖЕННІШИЙ ІОАН
Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР МАКСИМ
Митрополит Українців Католиків у Канаді

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР АМВРОЗІЙ
Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ МИХАЇЛ
Архиєпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ МСТИСЛАВ
Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗДА

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ АНДРЕЙ
Архиєпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР НІЛЬ, Едмонтон

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР ІСИДОР, Торонто

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР АНДРЕЙ, Саскатун

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР ЙОСИФ, Стемфорд

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ КИР ЯРОСЛАВ, Шикаго

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ ОЛЕКСАНДЕР, Шикаго

ОТЕЦЬ ПРОТОПРЕСВІТЕР ІВАН БАЧИНСЬКИЙ
Представник Блаженнішого Митрополита Ніканора в Европі

ОТЕЦЬ ШАМБЕЛЯН КЛИМЕНТІЙ ПРИЙМА
Представник Преосв. Кир Йосифа в Бразилії

ПАСТОР ІВАН ЯЦЕНТІЙ
Голова Українського Євангельського Обєднання Америки

ПАСТОР Д-Р ЛЕВ ЖАБКО-ПОТАПОВИЧ
Представник Баптистсько-Євангельського Обєднання

РЕЗОЛЮЦІЇ

ЗАПРОПОНОВАНІ РЕЗОЛЮЦІЙНОЮ КОМІСІЄЮ СКВУ, В ДОПОВНЕННІ ДО РЕЗОЛЮЦІЙ ЗАПРОПОНОВАНИХ І УЗГІДНЕНИХ ПІДГОТОВНИМ КОМІТЕТОМ ПАУК, ТА СХВАЛЕНІ НА СВІТОВОМУ КОНҐРЕСІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ, 19 ЛИСТОПАДА 1967

У 25-РІЧЧЯ УПА

VI. У 25-річчя створення і дій Української Повстанської Армії Світовий Конґрес Вільних Українців стверджує, що боротьба цієї найновішої збройної формації є власністю всього українського народу.

Боротьба проти гітлерівсько-німецького, російсько - большевицького й інших окупантів в роках другої світової війни і після неї поновно засвідчила прагнення українського народу до волі й державної незалежности.

ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ УКРАЇНЦЯ В ДІЯСПОРІ

VII. Світовий Конґрес Вільних Українців визначує виховний ідеал Українця в діяспорі в такому змісті:

„Українець у діяспорі — це повноцінний громадянин своєї країни, повязаний із українським народом вузлами української мови й культури, особовість якого визначується християнсько-етичними вартостями і творчою дією для України."

В ЦЕРКОВНО РЕЛІҐІЙНИХ СПРАВАХ

VIII. Світовий Конґрес Вільних Українців стверджує:

1. Релігія і Церква є невідємною складовою частиною життя і розвитку християнської України і вони відіграли в цьому житті та розвитку рішальну ролю, ставши основою тисячолітньої української культури.

2. Комуністична Московія, силою і насильством загарбавши Україну та перетворивши її в свою колонію, найбільш драконськими засобами і методами, включно до фізичного народовбивства, намагалася й намагається вбити в українському народі віру в Бога, знищивши Українську Автокефальну Православну Церкву, Українську Католицьку Церкву та українські протестантські церковні громади і обєднання. В цьому поході нищення застосовано найжорстокіші переслідування, включно з фізичною ліквідацією Ієрархів Українських Церков та тисячів вірних, а українські Храми Божі, найкращі зразки української культури по-

руйновано або перетворено на безбожницькі клюби, заповідники, музеї тощо.

3. Український народ не тільки не погодився з тим нищівним походом безбожницького комуно-московського окупанта проти релігії і Церков в Україні, але й активно проти цього боровся і бореться, зберігаючи глибоко в своєму серці і душі віру в Бога та бажання вільно по своєму до Нього молитися.

4. Як для українського народу на рідній землі, так і для Українців у діяспорі сущих релігія і Церкви є найбільшим духовим добром та найбільшою остоєю їх самобуття і розвитку.

Мавши це на увазі, Світовий Конґрес Вільних Українців рішає і постановляє:

1. Натаврувати і засудити перед цілим культурним світом злочинний похід безбожницької комуністичної Москви проти найбільшого духового скарбу українського народу, його християнської релігії і Церкви. Зокрема засудити і натаврувати продовжування нею цього жорстокого переслідування всіх Церков і віровизнань в окупованій Україні сьогодні.

2. Домагатися від Обєднаних Націй та їх агенцій негайного створення окремої комісії, яка перевірила б і потвердила б ці драконські практики уряду і режиму СССР, звернені проти релігії і церков взагалі, а проти християнської релігії і Церков в Україні зокрема.

3. Усіми нашими силами і засобами піддержувати наші Церкви і церковне життя у вільному світі, зокрема всі їх заходи і зусилля для збереження і дальшого розвитку наших світлих церковно-релігійних традицій.

ПРОТИ ДИСКРИМІНАЦІЇ І РУСИФІКАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН В УКРАЇНІ

IX. Світовий Конґрес Вільних Українців засуджує дискримінацію і русифікацію совєтською владою релігійних та національних меншин в Україні. Зокрема, Конґрес протестує проти релігійного та національно-культурного переслідування російсько-большевицьким режимом жидівської меншини в Україні.

РЕЗОЛЮЦІЇ

ПРИЙНЯТІ УЧАСНИКАМИ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ 18 ЛИСТОПАДА 1967 Р. В МЕДИСОН СКВЕР ҐАРДЕН У НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Ми, учасники Маніфестації за Волю України з нагоди Світового Конґресу Вільних Українців, зібрані в Медисон Сквер Ґарден у Ню Йорку, дня 18 листопада 1967 року, маніфестуючи перед усім вільним світом нашу непохитну волю продовжувати визвольну боротьбу українського народу за повну віднову його Незалежної Суверенної Соборної Держави — стверджуємо і заявляємо:

1. Рік 1967 — це рік, в якому українська спільнота у вільному світі й український нарід в Україні відзначають 50-річчя виникнення Української Національної Революції — в противагу до річниці большевицької імперіялістичної контрреволюції.

2. Українська національно-визвольна революція, що виникла стихійно в березні 1917 року, мала за головну мету побудувати незалежну суверенну українську державу, і в цьому основному напрямі діяла революційна енергія найширших українських народніх мас. Не зважаючи на ворожі намагання з боку імперіялістичної Москви, український нарід прагнув і змагав до власної самостійної держави, даючи вислів цьому проголошенням повної суверенности і незалежности Української Народньої Республики 22 січня 1918 року.

3. Вся визвольно-революційна боротьба українського народу аж по сьогоднішній день ведеться в імя ідеалу державної самостійности і соборности України, що його висловом є Акти 22 січня 1918 і 1919 років, вона черпає свої сили з отого морального капіталу наших визвольних змагань. Про живучість державницького ідеалу самостійної соборної України проречисто свідчать, між іншим, цьогорічні врочисті відзначування українською національною спільнотою у вільному світі 50-річчя виникнення Української Національної Революції, 50-річчя відродження Українських Збройних Сил і 25-річчя створення Української Повстанської Армії.

4. Ми, Українці у вільному світі, які одиноко можуть користуватися свободою слова, зібрані

на Маніфестації Волі в Медисон Сквер Ґарден, розкриваємо і тавруємо перед цілим світом брехливі лаштунки московського окупанта України, якими він намагається прикрити історичну правду, що насправді ж жовтнева революція була контрреволюцією, реакцією московського імперіялізму на національні революції поневолених Москвою народів.

5. Ми стверджуємо, що по перемозі т. зв. жовтневої революції большевицькі імперіялісти, прикриваючись облудними революційними гаслами, поневолили майже всі неросійські народи колишньої царської імперії, які по її розвалі розпочали будівництво власних незалежних національних держав. Утворення Совєтського Союзу в 1922 році було дальшим скріпленням російської імперії й воно фактично полягало на скасуванні всіх автономних прав т. зв. созних республик та цілковитому їхньому підкоренні московському імперіялістичному центрові.

6. Ми стверджуємо, що:

а) сьогоднішні т. зв. союзні республіки є звичайними совєтсько-московськими адміністративними губерніями з губернаторами-секретарями компартії на чолі. Ні Верховні Ради, ні уряди союзних республик, не мають самостійности дії, вони роблять тільки те, що їм накаже Москва;

б) під господарським поглядом не-російські республики є тільки колоніями російсько-большевицької метрополії;

в) панівною нацією СССР є російський народ, а не-російські народи в СССР перебувають у становищі поневолених, гноблених і визискуваних народів.

7. Нова хвиля переслідувань в Україні, арештів тих, які захищають українську мову в т. зв. УССР, арештів діячів української культури окупантським режимом — приневолює нас ще раз ствердити і запротестувати перед вільним світом:

а) Москва, яка зліквідувала українську державну самостійність, яка декілька разів біологічно десяткувала український народ (масовими розстрілами і постійним терором, голодовою облогою, концентраційними таборами, переселеннями в Сибір і Казахстан), яка колективізацією і ліквідацією приватної власности економічно й фізично узалежнила український народ від свого центру, яка зліквідувала українські Церкви, а їх душпастирів і вірних переслідує арештами, засланнями і смертю — тепер посилено нищить українську науку, літературу і мистецтво;

б) Москва ліквідує українську культуру. Всі здобутки української культури Москва зараховує до „віджилих" традицій, а елементи московської культури впроваджує під маскою „нових традицій" і „пролетарської культури". Вона нищить памятки української культури шляхом ліквідації архівів, палення бібліотек, валення цінних архітектурних обєктів. Вона, врешті, ліквідує творців української культури — арештами, засланнями, замиканням у божевільнях і розстрілами;

в) Москва нищить українську мову прихованими засобами і прямими законами. Шкільним за-

коном відбирає їй право державної мови, а „волею батьків", обмеженням тиражів книжок і преси українською мовою зводить її до рівня мови мертвої чи т. зв. мови „для хатнього вжитку". Радіо, телевізія, фільм і театр, університети та наукові інституції — опановані російською мовою, яку урядово визнано „міжнаціональною" і „другою рідною мовою" для всіх немосковських народів у СССР;

г) Москва винищує борців за волю та переводить примусове переселення народів у СССР. Москва висилає українську молодь, під різними претекстами освоєння економічно-нерозвинутих територій СССР, в Азію та північно-східню Европу, а в Україну переселює міліони Москвинів і інших, із пляном раз назавжди зліквідувати Україну шляхом „злиття націй".

8. Ми, учасники Маніфестації за Волю України, з обуренням розкриваємо і тавруємо ці намагання Москви і затривожені долею України звертаємося до урядів усіх волелюбних народів, до Організації Обєднаних Націй, а також до видатних політиків і діячів культури та культурних обєднань у вільному світі, щоб вони піддержали наше становище і наші намагання, щоб Організація Обєднаних Націй призначила окрему комісію для проведення слідства в справі масових арештів діячів української культури в УССР, заборони існування й дії українських Церков, масового винищування молоді України і запроторювання борців за права народу й людини в концтабори, що є різким порушенням Чартеру Обєднаних Націй та Декларації Прав Людини, схваленої Генеральною Асамблеєю ОН — як теж засудила російський імперіялізм і колоніялізм в Україні й інших поневолених країнах.

9. Комуністична Москва, загарбавши Україну й інші волелюбні нації, перетворила їх у свої колонії та за ввесь час своєї окупаційної влади практикує найжорстокіші методи духового і фізичного народовбивства та колоніяльної експлуатації.

Учасники Маніфестації засуджують і протестують перед цілим світом проти цього народовбивства та нехтування усіми людськими правами і закликають уряд ЗДА приспішити процес ратифікації Конвенції проти народовбивства та договорів про людські права.

10. Сьогодні народ Південного Вієтнаму обороняє у накиненій йому війні свою волю і незалежність проти цього самого агресивного комунізму, першою жертвою якого впала Україна 50 років тому. Учасники Маніфестації висловлюють свою повну підтримку для політичної і військової акції уряду ЗДА, скерованої на допомогу вієтнамському народові у тій затяжній боротьбі за його волю і незалежність, у свідомості, що запорука остаточної перемоги лежить у ліквідації світового центру агресії, яким є Москва, зокрема через активну піддержку національно-визвольної боротьби України й інших поневолених народів.

Учасники Маніфестації стверджують, що між тими, які борються та приносять найвищу жертву у цій боротьбі проти комуністичного агресора на побоєвищах Вієтнаму є теж і сини українського народу в рядах Американської Армії.

11. Водночас, зібрані на Маніфестації за Волю України, пересилаємо поневоленому, але непокореному українському народові, зокрема тим українським громадським і культурним діячам в Україні, які, не зважаючи на терор і переслідування окупанта, завзято й непохитно борються за самостійну думку і творчість українського народу, — та всім незламним борцям за його суверенні права на рідній землі та християнську віру, — слова свого подиву, а також запевнення, що їхню боротьбу українська спільнота у вільному світі вповні підтримує і з нею солідаризується.

ЧЛЕНИ ПЕРШОГО СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців, що відбувся в днях від 16 до 19 листопада 1967 року в Нью Йорку, вибрав Секретаріят і Контрольну Комісію СКВУ для здійснювання постанов Конгресу. — На знимці (сидять від ліва): мгр. Іван Іванчук (Канада), д-р Матвій Стахів (ЗДА), д-р Василь Іваницький (Аргентина), Високопреосвященніший Митрополит Кир Максим Германюк (Канада), о. д-р Василь Кушнір (Канада), Йосиф Сисогір (ЗДА), Микола Плавюк (Канада), Ігнат Білинський (ЗДА), Іван Сирник (Канада). — Стоять у першому ряді (від ліва): мгр. Антін Мельник (Німеччина), д-р Святомир Фостун (Англія), мгр. Омелян Коваль (Бельгія), д-р Михайло Марунчак (Канада), о. Протопресвітер Іван Бачинський (Бельгія), проф. Мирослав Шегедин (Австралія), пастор Іван Яцентій (ЗДА, д-р Богдан Гнатюк (ЗДА), інж. Венедикт Васюк (Венесуела). — Стоять у третьому ряді: інж. Мирослав Болюх (Австралія), д-р Микола Іванович (Австрія), Юліян Ревай (ЗДА). — Неприсутні члени Секретаріяту: Високопреосвященніший Архиепископ Мстислав (ЗДА), п-ні Олена Залізняк (СФУЖО) та Степан Плахтин (Бразилія).